

زنان سرپرست خانواده

امید خرم / آذر ۱۴۰۰

می پردازند و فراوان زنان دیگر همگی زنان کارگر نفرین شده سرپرست خانواده اند. هیچ کدام این زنان بیمه نیستند و تا زمان مرگ ناگزیرند کارکنند، اینان بخش بزرگی از طبقه کارگر هستند اما پراکنده اند. نه تنها مطالبات اینان در مبارزات کارگری طرح نمی شود بلکه به عنوان بخشی از کارگران مزدی هم محسوب نمی گردند. برای خلاصی از جهنمی که نظام اسلامی سرمایه ساخته است راهی جز مبارزه سراسری شورایی با سرمایه نداریم. این بخش از طبقه کارگر باید پا پیش گذارد، به میدان مبارزه با سرمایه وارد گردد، با حضور نیرومند در مبارزه، جماعت سازشکار اهل تحصن و دخیل بندی به دولت سرمایه را از کار خود شرمسار سازد. زنان کارگر تاریخا مهم ترین سهم را در پیشبرد پروسه پیکار ما علیه سرمایه داشته اند.

زنان سرپرست خانواده و زنانی که برای سد جوع مجبورند علاوه بر خانه داری تن به کارهای جانکاه بدهند بخش قابل توجهی از طبقه کارگر ایران را تشکیل می دهند. زنان کارگر نورآباد و الشتر در استان لرستان، زنان کارگر گیلانی که در شالیزارها تا زانو در گل و لجن کار نشا انجام می دهند، زنان کرد و افغانی و قزوینی که در کار طاقت فرسا و وجین علف های هرز و میوه چینی با دستمزدی ناچیز کار می کنند، زنان بلوچ و بندرعباس و کنگان که با ماهیگیری نان روزانه کودکان خود را تأمین می نمایند، زنان سیاه روزی که برای خورد و خوراک محقر فرزندانشان مجبور به تن فروشی هستند، زنانی که در تهران، تبریز، اصفهان و... در کارخانه های نساجی فرسوده می شوند یا به دستفروشی، نظافت خانه ها یا نگه داری از بیماران و سالمندان